

че: воистиннѣ Господь е въ теба мѣсто, а азъ не знаехъ.

17 И уплашисе, и рече: колко страшно (е) теба мѣсто! не (е) теба, шевѣнь домъ Божій, и таа врата на-невоето.

18 И като стана Иаковъ на утриньта, зема камикатъ цото кеше тѣрилъ подзглавїе си, и постави го за столпъ, и возлѣа влей на възрхатъ мѣ.

19 И нарече името на-онсва мѣсто Вединь (домъ Божій): а името на-оньа градъ (кеше) пѣрвш Лѣвъ.

20 И шкѣпасае Иаковъ шкѣпанїе, и говореше: ако бѣде Богъ съ мене, и учѣва ме въ тоа пѣтъ въ който отваждамъ, и даде ми хлѣвъ да ѣмъ, и шклекло да се шклечемъ,

21 И да се възнемъ съ миръ въ домѣтъ на-отца моего, тогава Господь ще бѣде Богъ мой:

22 И тоа камикъ, цото поставихъ за столпъ, ще бѣде домъ Божій: и изъ сичките (нѣща) колкото ми дадешъ, десетокатъ ще Ти приносимъ.

Глава Ъо.

(Иаковъ пристигна при Лавана вуйка си, и оженисе за двѣте му дѣщери: Лїа и Рахиль, и роди дванадесетъ кољна.)

И трѣгна Иаковъ, та отиде въ землѣта на-жителите восточни.

2 И видѣ, и ето кладенецъ въ полето: и ето тамш три стада овци, които почиваха близъ при него, защото изъ оньа кладенецъ напоюваха стадата: и камикъ голѣмъ (беше) по устїето на-кладенецатъ.

3 И когато се секираха тамш сичките стада,